

„нимъ всичко, кое-то се потрѣбва зарадъ Ваше-то испра-
„вленіе (*vesuae correctionis*)“.

Борисъ прія нѣколко такива писма, и отговаряше на тѣхъ твърдѣ почтително, по нѣкога е прашалъ и подарки на папа Йоанна, нѣ посланникъ не му прати, нито пакъ имаше вѣче потрѣба да завръзва тѣсни сношенія сътъ Римъ. — „Съ такъвъ начинъ исчезна и всяка надежда за папа-та, че ще да може пакъ да въстанови властъ-та си въ Българія ¹⁶⁾“.

Като се отърва отъ папеки-тѣ интриги и се помири сътъ Византийцитѣ, Борисъ обръна всичко-то си вниманіе на вънтрешни-тѣ дѣла въ новопросвѣтено-то си царство, особно на църковно-то устройство и христіанско-то просвѣщеніе на свой-тъ народъ ¹⁷⁾. Въ седемъ отъ по-главни-тѣ Български градове той въздвигна на свое иждивеніе по една съборна църква, ¹⁸⁾ боере-тъ му и общини-тѣ Български ревностно подражаваха на неговии при-

¹⁶⁾ Engel Gesch. der Bulg. p. 342.

¹⁷⁾ Hic Princeps omnem sibi subditam Bulgarian septem catholicis (не въ сегашенъ смѣлъ католически, но католически, въ смѣлъ на вселенска-та църква) templis cinxit. Vita S. Clementis изд. Миклошича 1847 г. гл. XX и XXIII. —

¹⁸⁾ Считаеме за нелишне да приведемъ тука и слѣдующе-то свидѣтельство отъ единъ Българинъ, съвременникъ Борисовъ:

Изъ ієсмь ѿ языка новопросвѣщенаго Българскаго, ієго же Богъ просвѣти сватымъ крщениемъ въ сна лѣкта избраникомъ своимъ Борісомъ, ієго же нарикоша въ стѣмъ крщеньи Михаилъ, иже силою Хрвою и знаменіемъ кртнымъ повѣди цѣпаныи и непокоривыи родъ Болгарскыи и омраченныа срьдца злокознымъ диаволымъ дѣкствомъ, свѣткомъ благоразуміа просвѣкти и отъ тьмныхъ и лестныхъ и смрадныхъ и Богомерзескихъ жертвъ открати и изведе ѿ отъ тьмы на свѣтъ отъ лести и кривды на истиноу, и смрадныа брашна и нечистаа отверже и требнира нхъ разсыпа, оутвърди ѿ стыми книгами въ правовѣрноу вѣроу крѣ-